

AVIZ

referitor la propunerea legislativă pentru modificarea și completarea art.24 din Legea nr.96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor și a Legii nr.115/1999 privind responsabilitatea ministerială

Analizând propunerea legislativă pentru modificarea și completarea art.24 din Legea nr.96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor și a Legii nr.115/1999 privind responsabilitatea ministerială, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.B363 din 17.09.2014,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.(1) lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează negativ propunerea legislativă, pentru următoarele considerente:

1. Propunerea legislativă are ca obiect modificarea art.24 din Legea nr.96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, republicată, cu modificările ulterioare, precum și modificarea Legii nr.115/1999 privind responsabilitatea ministerială, republicată, cu modificările ulterioare, în sensul stabilirii unor noi reguli referitoare la procedura care trebuie urmată în Camerele Parlamentului, pentru încuviințarea percheziționării, arestării sau reținerii deputaților sau senatorilor, respectiv a membrilor sau a foștilor membri ai Guvernului care au și calitatea de deputat sau de senator, prin stabilirea unor termene mai scurte, eliminarea unor etape și stabilirea limitelor în care

Parlamentul are competența de a examina cererea de încuviințare a percheziționării, arestării sau reținerii deputaților sau senatorilor, precum și a solicitării privind cererea începerii urmăririi penale a membrilor sau a foștilor membri ai Guvernului.

Având în vedere intervențiile legislative preconizate, prin proiect se prevede și abrogarea anumitor articole din Regulamentul Camerei Deputaților, precum și din Regulamentul Senatului.

Prin conținutul său normativ, propunerea legislativă face parte din categoria legilor organice, fiind incidente prevederile art.73 alin.(3) lit.c), precum și cele ale art.109 alin.(3) din Constituția României, republicată, iar în aplicarea dispozițiilor art.65 alin.(2) lit.j) din Legea fundamentală, competența revine Camerelor reunite.

2. Precizăm că reglementarea procedurii privind ridicarea imunității deputaților și senatorilor trebuie să aibă în vedere dezvoltările recente ale jurisprudenței Curții Constituționale în acest domeniu. Astfel, în Decizia nr.319/2013 (invocată, de altfel, chiar în Expunerea de motive), Curtea, după trecerea în revistă a cadrului normativ în vigoare în materia imunității parlamentare, cu referire specială la procedura ridicării imunității, a subliniat că *„examinarea acestor dispoziții relevă existența unor paralelisme legislative, în sensul că norme cu caracter procedural privind cazurile de reținere, arestare sau percheziție a deputaților și senatorilor sunt stabilite atât la nivelul legii organice (Legea nr.96/2006), cât și la nivelul regulamentelor parlamentare. Or, sub acest aspect, Legea nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.260 din 21 aprilie 2010, cu modificările și completările ulterioare, stabilește în art.14 alin.(1) că "Reglementările de același nivel și având același obiect se cuprind, de regulă, într-un singur act normativ."*

În același sens, Curtea Constituțională a statuat că se impune ca regulile de procedură să fie stabilite prin regulamentele celor două Camere, iar nu prin lege (s.n.) (a se vedea Decizia nr.81 din 27 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.136 din 14 martie 2013)".

În plus, în considerentele finale ale Deciziei nr.319/2013, Curtea a reiterat necesitatea prevederii regulilor de procedură în cuprinsul regulamentelor celor două Camere ale Parlamentului: *„Curtea amintește considerentele cuprinse în Deciziile sale nr.81/2013 și*

nr.195/2013, în sensul că, folosind acest prilej legislativ, la nivelul celor două Camere ale Parlamentului să fie revăzute textele constatate ca fiind neconstituționale, inclusiv cu referire la Regulamentele parlamentare, și să se asigure o corelare și o tratare unitară, într-un limbaj juridic clar și precis, a problematicii supuse reglementării.

Cu referire la instituția imunității parlamentare, respectiv a ridicării imunității, este recomandabil ca, pe baza celor mai bune practici în materie în statele membre ale Uniunii Europene, să se procedeze la elaborarea unei proceduri clare în cadrul Regulamentelor parlamentare.(s.n.) Aceste proceduri trebuie, pe de o parte, să asigure realizarea rolului constituțional al imunității parlamentare ca mijloc de protecție "împotriva unor măsuri abuzive, determinate uneori de motive politice" (astfel cum Curtea Constituțională s-a exprimat, de exemplu, prin Decizia nr.270 din 10 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.290 din 15 aprilie 2008), iar, pe de altă parte, să nu încalce rolul și competențele altor instituții și autorități publice".

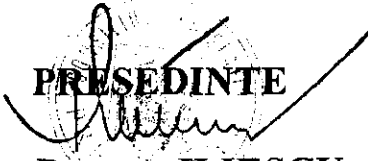
Pe de altă parte, în ceea ce privește raportul dintre lege și regulamentele celor două Camere ale Parlamentului, trebuie subliniat că, prin Decizia nr.413/2013, Curtea Constituțională a statuat că „...legile și regulamentele parlamentare sunt acte normative distincte, cu obiect de reglementare diferit. Astfel, în vreme ce legea reglementează totalitatea relațiilor sociale, fiind adoptată de Parlament în virtutea supremației și plenitudinii sale legislative, regulamentul parlamentar își circumscrie sfera de incidență la organizarea și funcționarea celor două Camere ale Parlamentului. Așa fiind, din punct de vedere funcțional, regulamentele parlamentare se limitează la cadrul relațiilor din interiorul autorității legiuitoare, fără să contravină sau să se substituie prevederilor legii. În mod corelativ, **Constituția impune o limitare puterii legiuitoare, în sensul că aceasta nu poate interveni printr-o lege în domeniul organizării și funcționării Parlamentului.**(s.n).

În concluzie, Parlamentul, în dubla sa calitate - de autoritate legiuitoare, respectiv de corp autonom, investit cu o putere de organizare și funcționare proprie -, adoptă acte normative de sine stătătoare - legi, respectiv regulamente -, între care nu există niciun raport de ierarhizare, întrucât obiectul de reglementare vizează

domenii diferite, ab initio nu sunt susceptibile de clasificare. Întrucât însăși Legea fundamentală le stabilește domeniul de reglementare, orice ingerință a legii în sfera rezervată regulamentelor parlamentare este neconstituțională (s.n.), în egală măsură în care regulamentele Parlamentului, care, depășindu-și aria de incidență, ar pătrunde în domeniul rezervat legii, ar contraveni Constituției”.

Având în vedere cele reținute de Curtea Constituțională, rezultă că norma din cuprinsul **art.III** din proiect nu poate fi adoptată, întrucât printr-o lege nu se pot realiza intervenții legislative (abrogare, modificare, completare) asupra unor dispoziții din Regulamentele celor două Camere ale Parlamentului.

Pentru toate aceste motive, prezenta propunere legislativă, prin care se are în vedere stabilirea, **la nivel de lege**, a regulilor de procedură aplicabile în cazul urmăririi penale, reținerii, arestării preventive și percheziției deputaților și senatorilor, precum și a membrilor sau foștilor membri ai Guvernului care au și calitatea de deputat sau senator, nu poate fi adoptată.

PRESEDINTE
dr. Dragoș ILIESCU

București

Nr. 1152/13.10.2014.

Lege privind responsabilitatea ministerială

Notă: v. D.C.C. nr. 1133/2007 - M. Of. nr. 851/12 dec. 2007 (art. 16).

- 1 republicare cu renumerație M. Of. nr. 200/23 mar. 2007
Lege privind responsabilitatea ministerială

- 2 modificări prin D.C.C. nr. 665/2007 M. Of. nr. 547/10 aug. 2007
Decizia nr. 665 din 5 iulie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 alin. (2) și (3) din Legea nr. 115/1999 privind responsabilitatea ministerială, republicată
suspendă pentru o perioadă de 45 de zile dispozițiile art. 23 alin. (2) și (3) (termenul se împlinște la 23 septembrie 2007), după care operează prevederile art. 147 alin. (1) din Constituție.

- 3 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 665/2007 M. Of. nr. 547/10 aug. 2007
Decizia nr. 665 din 5 iulie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 alin. (2) și (3) din Legea nr. 115/1999 privind responsabilitatea ministerială, republicată
art. 23 alin. (2) și (3)

- 4 modificări prin O.U.G. nr. 95/2007 M. Of. nr. 678/4 oct. 2007
Ordonanță de urgență pentru modificarea Legii nr. 115/1999 privind responsabilitatea ministerială
respinsă prin L. nr. 78/2008 M. Of. nr. 286/14 apr. 2008
modifică art. 16

- 5 modificări prin D.C.C. nr. 1133/2007 M. Of. nr. 851/12 dec. 2007
Decizia nr. 1.133 din 27 noiembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 - art. 22 din cap. III "Procedura de urmărire și judecare" al Legii nr. 115/1999 privind responsabilitatea ministerială, art. 23 și art. 24 din aceeași lege, precum și ale art. I și art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2007 pentru modificarea Legii nr. 115/1999 privind responsabilitatea ministerială
suspendă pentru o perioadă de 45 de zile dispozițiile art. 16 (termenul se împlinște la 26 ian. 2008) după care operează prevederile art. 147 alin. (1) din Constituție

- 6 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 1133/2007 M. Of. nr. 851/12 dec. 2007
Decizia nr. 1.133 din 27 noiembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 - art. 22 din cap. III "Procedura de urmărire și judecare" al Legii nr. 115/1999 privind responsabilitatea ministerială, art. 23 și art. 24 din aceeași lege, precum și ale art. I și art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2007 pentru modificarea Legii nr. 115/1999 privind responsabilitatea ministerială
art. 16

- 7 modificări prin L. nr. 78/2008 M. Of. nr. 286/14 apr. 2008
Lege privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 95/2007 pentru modificarea Legii nr. 115/1999 privind responsabilitatea ministerială
respinge O.U.G. nr. 95/2007

- 8 modificări prin L. nr. 187/2012 M. Of. nr. 757/12 nov. 2012
Lege pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal
Decizia ICCJ nr. 4/2014 - M. Of. nr. 434/13 iun. 2014
la data de 1 februarie 2014, modifică art. 8 alin. (1) partea introductivă, art. 8 alin. (2) partea introductivă, art. 9 alin. (2)

1152

Lege privind Statutul deputaţilor şi al senatorilor

1 republicare cu
renumerotare		M. Of. nr. 459/25 iul. 2013
Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaţilor şi al senatorilor	
2 modificări prin	L. nr. 255/2013
Lege pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind
Codul de procedură penală şi pentru modificarea şi
completarea unor acte normative care cuprind dispoziţii
procesual penale	M. Of. nr. 515/14 aug. 2013	<i>modifică, la 1 februarie 2014, art. 23 alin.
(1)</i>
3 modificări prin	L. nr. 321/2013
Lege pentru modificarea alin. (7) al art. 45 din Legea nr.
96/2006 privind Statutul deputaţilor şi al senatorilor	M. Of. nr. 744/2 dec. 2013	<i>modifică art. 45 alin. (7)</i>